

Formació en perspectiva de gènere - Mediterráneo - 07/10/2018

La ventana de la UJI

Formació en perspectiva de gènere

PEPA
Senent
Vidal*

En un comunicat de l'Associació de Dones Juristes Themis sobre aspectes a tindre en compte en una eventual reforma del Codi Penal en matèria de delictes contra la llibertat sexual s'indicava que «la falta d'empata judicial dels drets fonamentals a la llibertat i dignitat humanes, que ha percebut el moviment feminista, en ocasió del cas paradigmàtic de la Manada, no concierne tant a deficiències en les previsions legals com als paràmetres valoratius d'interpretació judicial, tant en el desenrotllament del judici com sobretot en la sentència en la mesura que reproduïen i naturalitzaven estereotips de domini-submissió com a eix de les relacions sexuals entre homes i dones».

Les ferramentes jurídiques i els mitjans materials i humans sempre són millorables (els dos últims, manifestament, després de les retallades dels últims anys en unes Administracions de Justícia i de Servicis Socials ja endèmicament precàries); però la violència de gènere no s'erradicarà si no s'acaba amb el masclisme «normalitzat» en la nostra societat i que també afecta a qui ha d'acompanyar les dones, i les seues filles i fills, en el seu

procés d'emancipació. És el que també es desprèn del Comunicat sobre les 16 mesures urgents per a erradicar la violència masclista de la nostra societat, emès per l'Associació de Dones jutgesses d'Espanya.

Perquè com diu **Victòria Rossell**, «No creiem les dones. A les víctimes d'altres delictes, sí. Ningú dubte a priori d'un robatori ni d'un furt. I hi ha denúncies falses, més des de la crisi econòmica de què diuen que hem eixit [...]». Ni creiem ni

volem a les dones. Som perfectament capaços d'apreciar un robatori amb intimidació en un portal de Pamplona si cinc homes rodegen una senyora i, sense més, li demanen la bossa de mà. Ningú es planteja que lis la donara voluntàriament perquè tinguera ganes de ser robada. Ningú li exigeix que diga no. Però dubtem de la intimidació a una jove rodejada de cinc animals autodenominats *manada*».

Perquè la custòdia compartida obliga-

toria és massa vegades una ferramenta per a regatejar les obligacions econòmiques, quan no una forma de continuar violentant la mare i als fills i filles, per no parlar de l'oblit que pot suposar de la primàcia del «interès del/de la menor». Perquè inclús en massa casos de maltractaments no es considera que el maltractador siga un mal pare.

I la lluita contra el masclisme ha d'abordar-se amb formació sobre igualtat i perspectiva de gènere, fonamentalment, en dos àmbits: en tots els nivells educatius, inclòs l'universitari; i en l'habilitació dels i les professionals de la justícia, la salut, els servicis socials i l'educació.

Per a contribuir a això, la Fundació Isonomia i la Unitat d'Igualtat de la Universitat Jaume I, en el marc d'un conveni amb la Conselleria de Justícia, han programat un curs de formació per a l'aplicació de la perspectiva de gènere en contextos de violència contra les dones, de 20 hores de duració, a realitzar els dimecres del mes d'octubre, de 16 a 20 hores. El curs, d'inscripció gratuïta, compta amb un reconeixement d'1 crèdit ECTS per a l'alumnat UJI i s'ha sol·licitat la seua homologació a l'Institut Valencià d'Administració Pública. En ell intervindran juristes i especialistes en servicis socials, comunicació i sociologia, de reconegut prestigi en la matèria. ■

*Fundació Isonomia

La violència de gènere no s'erradicarà si no s'acaba amb el masclisme «normalitzat» instal·lat en la nostra societat